Lietas arhīva Nr. C-1293-18/20
ECLI:LV:RLPT:2018:0126.C29448617.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 26.janvārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese I.Lūciņa-Linka
rakstveida procesā izskatīja vienkāršotās procedūras lietu Swedbank P&C Insurance AS prasībā pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2017.gada 26.jūnijā Swedbank P&C Insurance AS (turpmāk – prasītāja) cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – atbildētāja) par zaudējumu piedziņu, lūdzot piedzīt zaudējumus EUR 905,60 apmērā, kā arī tiesas izdevumus, noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no galvenā parāda summas. Prasība pamatota uz Civillikuma 1759., 1773., 1775., 1779.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmo daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.panta 1. un 3.punktu, 6.panta otrās daļas 1.punkta a) un d) apakšpunktu, Ministru kabineta noteikumu Nr.907 Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām 2., 3., 6. un 13.punktu, likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu.

Prasībā norādīts, ka 2015.gada 6.maijā stājās spēkā starp prasītāju, kā apdrošinātāju, kura vārdā un interesēs rīkojas Swedbank P&C Insurance AS Latvijas filiāle un /pers. A/, kā apdrošinājuma ņēmēju, noslēgts Mājokļa apdrošināšanas līgums, ar kuru apdrošināts dzīvoklis /adrese/, ko apliecina polise Nr.M11618613.

2016.gada 23.februārī dzīvokļa īpašniece vērsās prasītājas filiālē ar iesniegumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu sakarā ar apdrošināšanas gadījuma iestāšanos - dzīvoklis kurš atrodas ēkas 12. stāvā, 2016.gada 1.februārī noplūda ar ūdeni no mājas ventilācijas šahtas. Apstākļus, ka ūdens dzīvoklī ieplūdis sakarā ar to, ka nepareizi atjaunots kanalizācijas kanāls, pierāda atbildētājas 02.03.2016. sastādīts Akts par konstatētajiem bojājumiem Nr.15-8/7207.

Saskaņā ar apdrošinātāja pārstāvja 2016.gada 23.februāra apsekošanas aktu un remonta darbu tāmi, ko izskatīja un apstiprināja sertificēts eksperts, izdevumi, kas nepieciešami dzīvokļa atjaunošanai, ir EUR 1045,60, ja izmaksā atlīdzību naudā. Izmaksājot atlīdzību naudā netiek atlīdzināti zaudējumi, kas vēl nav radušies - uzņēmuma virsizdevumi, peļņa, darba devēja sociālais nodoklis un PVN 21% darbam, transportam. Izpildot savas saistības, prasītāja, saskaņā ar Mājokļa apdrošināšanas līgumu, ņemot vērā apdrošinātā līgumā noteikto pašrisku (EUR 140,00), izmaksāja apdrošināšanas atlīdzību EUR 905,60 apmērā.

Mājas /adrese/ pārvaldīšanas un apsaimniekošanas darbības veic atbildētāja, kas, veicot nekvalitatīvu kanalizācijas kanāla remontu, tādā veidā pienācīgu mājas kopīpašumā esošās daļas uzturēšanu un apsaimniekošanu, nepieciešamības gadījumā tās kārtējo remontu, lai nepieļautu apdraudējuma iestāšanos atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajam (bezdarbība) un ir pieļāvusi traucējumu dzīvokļa Nr.57 īpašniecei /pers. A/, nepareizi atjaunotam kanalizācijas kanālam ir cēloniska saistība ar dzīvokļa Nr.57 appludināšanu.

[2] SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" 2017.gada 13.jūnijā iesniegusi tiesā paskaidrojumus, norādot, ka prasību neatzīst. Prasītāja, atsaucoties uz neatļautu darbību no atbildētājas puses, izmaksājot dzīvokļa īpašniekam atlīdzību, paviršī izvērtēja pieprasītā zaudējuma atlīdzinājuma apmēru, vispār nevērtējot zaudējumu vērtējuma samērojamību ar priekšmeta vērtību zaudējuma nodarīšanas laikā. Atbildētāja norāda, ka savas atbildības robežās, vienmēr laicīgi remontē vai nomaina mājas kopīgās komunikācijas, prasītāja pretējo nav pierādījusi, prasītāja nav iesniegusi pierādījumus par cietušā dzīvokļa remontdarbu veikšanu, ne arī citus dokumentus, kas varētu apliecināt maksājumu par paveiktajiem remontdarbiem, iegādātajiem materiāliem utt. pamatotību, kas ir nepieciešamais priekšnoteikums zaudējumu atlīdzināšanai.

Atbildētāja veic daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/ apsaimniekošanu/pārvaldīšanu. Ņemot vērā, ka dzīvojamo māju dzīvokļa īpašnieku sabiedrība ar nodošanas un pieņemšanas aktu nav pārņēmusi pārvaldīšanā un apsaimniekošanā un dzīvokļu īpašnieki likumā noteiktā kārtībā nav lēmuši par pārvaldīšanas un apsaimniekošanas kārtību un noteikuši maksu par to, Sabiedrība dzīvojamās mājas pārvaldīšanā/apsaimniekošanā piemēro Ministra kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumus Nr. 1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu". Pamatojoties uz minēto noteikumu 7.2.apakšpunktu, likuma "Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likums" 5.panta 1. un 4.punktu, 10. panta 1. un 3. punktu, minētajā gadījumā dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki kopības sapulcē nav lēmuši par mājas ventilācijas šahtas izvada remontdarbiem un finansējuma piešķiršanu remontdarbu veikšanai. Atbildētāja par bojāto ventilācijas šahtas izvadi, iepriekš veicot visas nepieciešamās darbības, kā arī, ņemot vērā ekspluatācijas termiņa beigas, informēja dzīvokļu īpašniekus, sagatavojot dzīvojamai mājai nepieciešamo remontdarbu apkopojumu. Pamatojoties uz likuma "Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likums" 9. pantu, visa atbildība likumā noteiktā kārtībā ir jānes daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem. Ievērojot to, ka nav iesniegti pierādījumi par remonta veikšanu nopludinātajā dzīvoklī, atbildētāja uzskata, ka piedziņai nav pamata un prasība ir noraidāma, atbildētājai nav pamata atlīdzināt prasītājai radušos zaudējumus, jo nav konstatēts viens no zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumiem - atbildētājas vaina.

[3] Atsauksmē par paskaidrojumiem prasītāja norāda, ka iebildumus uzskata par nepamatotiem. Atbildētājas atsauce uz LR Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2006.gada 6.septembra spriedumu Nr. SKC-475 nav pamatota, jo zaudējumi jau ir radušies, nevis priekšā stāvoši, ko pierāda lietas materiālos esošais akts un remonta darbu tāme, savukārt prasītāja atsaucas uz 2008.gada 29.oktobra spriedumā Nr. SKC-332 ir izteiktajām atziņām. Prasītāja, izpildot no apdrošināšanas līguma izrietošās saistības, izmaksājusi klientam apdrošināšanas atlīdzību, ievērojot likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 35.pantā noteikto kompensācijas principu.

Atbildētāja paskaidrojumos norāda, ka bojātajai inženierkomunikācijai bija beidzies ekspluatācijas termiņš, līdz ar to atbildētājai kā profesionālam dzīvojamo māju pārvaldniekam ir pienākums ar īpašu rūpību sekot līdzi ēkas inženierkomunikāciju tehniskajam stāvoklim, kā arī vajadzēja zināt un paredzēt, ka inženierkomunikācijām mēdz rasīties bojājumi un lai no tā izvairītos nepieciešama to regulāra apsekošana. Par nepamatotu uzskatāms arguments par nepietiekamu finansējumu, lai veiktu bojāto inženierkomunikāciju remontu. Atbildētāja nav pierādījusi savos paskaidrojumos teikto, ka

būtu informējusi dzīvokļu īpašniekus par nepieciešamību veikt inženierkomunikāciju nomaiņu daudzdzīvokļu mājā un par šādai nomaiņai nepieciešamā finansējuma apmēru un tā nodrošināšanu. Neskatoties uz teikto, atbildētājai neatkarīgi no dzīvokļu īpašnieku lēmuma bija jāseko komunikāciju stāvoklim un savlaicīgi jānovērš inženierkomunikāciju nedrošās vietas no saņemtās apsaimniekošanas maksas vai no dzīvojamās mājas uzkrātajiem līdzekļiem.

Atbildētāja nepamatoti atsaucas uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.pantu, norādot, ka dzīvokļa īpašnieki kopības sapulcē nav lēmuši par mājas ventilācijas šahtas izvada remontdarbiem un finansējuma piešķiršanu remontdarbu veikšanai, līdz ar ko, atbildētāja nenes atbildību par bojājuma rezultātā radīto kaitējumu. Iepriekš minētais regulējums ir attiecināms uz dzīvojamajām mājām, kurās pārvaldīšanas tiesības nodotas dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai dzīvokļu īpašnieku kopības izvēlētam pārvaldniekam, kuram, noslēdzot pilnvarojuma līgumu, dots konkrēts pārvaldīšanas uzdevums, dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanas tiesības nav nodotas dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai dzīvokļu īpašnieku kopības izvēlētam pārvaldniekam.

[4] Atbilstoši Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļā noteiktajai kārtībai civillieta tiek izskatīta rakstveida procesā, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma 250.^{26} pants noteic, ka tiesa, ievērojot Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļā paredzētos izņēmumus, iztiesā lietu tiesas sēdē, ja ir saņemts puses pamatots lūgums un tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Ja tiesa atsaka lūgumu iztiesāt lietu tiesas sēdē, to norāda spriedumā.

Tiesa atzīst, ka atbildētājas lūgums izskatīt lietu tiesas sēdē nav pamatots, jo tam nav norādīts nekāds pamatojums, tiesa secina, ka lietā iesniegti pietiekami detalizēti pušu paskaidrojumi par celto prasību, kā arī saņemta atsauksme no prasītājas par atbildētājas sniegtajiem paskaidrojumiem.

Pusēm par lietas izskatīšanu rakstveida procesā paziņots 2017.gada 6.novembrī, nosūtot paziņojumu par lietas izskatīšanu rakstveida procesā un tiesas sprieduma pieejamības datumu.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu *tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā*, bet atbilstoši Civilprocesa likuma 8.panta pirmajai daļai *tiesa noskaidro lietas apstākļus, pārbaudot pierādījumus, kuri iegūti likumā noteiktajā kārtībā*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu *katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība*. Savukārt, saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, *pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse*.

[6] No lietas materiāliem pievienotās 2015.gada 5.maija Mājokļa apdrošināšanas polises Nr.M11618613 izriet, ka, pamatojoties uz Mājokļa Apdrošināšanas noteikumiem Nr.MA0613, starp Swedbank P & C Insurance AS Latvijas filiāle un /pers. A/ noslēgts Mājokļa apdrošināšanas līgums, ar kuru tika apdrošināts dzīvoklis /adrese/ (lietas 10.-22.lapa). Apdrošināšanas polise noslēgta saskaņā ar likumu „Par apdrošināšanas līgumu" apdrošināšanas līguma 71.pantu, izmantojot distances saziņas līdzekļus.

Lietā nav strīda par to, ka apdrošināšanas līguma darbības laikā notika nekustamā īpašuma nopludināšana. 2016.gada 23.februārī dzīvokļa īpašniece prasītājai iesniegusi Atlīdzības pieteikumu mājokļa un civiltiesiskās atbildības apdrošināšanai (lietas 23.lapa).

SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" darbinieki, sakarā ar dzīvokļa īpašnieces pieteikumu, 2016.gada 2.martā sastādījuši aktu par konstatētajiem bojājumiem Nr. 15-8/7207, kurā konstatēts, ka dzīvoklis bojāts 2016.gada 24.februārī. Komisija, veicot dzīvokļa apsekošanu, konstatēja telpu bojājumus: istabā: siena - tapetes 1 m^2, griesti - 0,2 m^2; virtuvē siens: tapetes 1 m^2; koridorā: griesti – tapetes 1 m^2 platībā. Norādīts, ka nepieciešams 1 m^2 sienu, 2,2 m^2 griestu remonts. Konstatēts, ka, dzīvokļa Nr.57 bojājumi radušies sakarā ar, iespējams, bojātu kanalizācijas tvaika izvadu cauruli, nepareizi atjaunota kanalizācijas kanāla dēļ (lietas 24.lapa).

Tiesa atzīst ka ar minētajiem dokumentiem - pieteikumu apdrošinātājam un atbildētājas darbinieku 2016.gada 2.martā sastādīto aktu par konstatētajiem bojājumiem ir pierādīts, ka dzīvokļa īpašumam bojājumi radušies tieši notikušās appludināšanas rezultātā.

Saskaņā ar īpašuma apdrošināšanas līgumu, ņemot vērā nekustamā īpašuma apsekošanas aktā fiksētos bojājumus un Tāmē par nekustamo īpašumu aprēķinātās izmaksas, prasītāja izmaksājusi apdrošināšanas atlīdzību EUR 905,60 (lietas 25.-39.lapa).

Tiesa atzīst, ka līdz ar to ir pierādīts, ka prasītājai ir radušies zaudējumi izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības apmērā par apdrošinātā dzīvokļa appludināšanu, līdz ar to saskaņā ar likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu, apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem.

[7] Lietā nav strīda par to, ka atbildētāja ir nekustamā īpašuma apsaimniekotājs, atbilstoši likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septītajai daļai, kas noteic, ka valsts dzīvojamās mājas valdītāja vai pašvaldības pienākums ir pārvaldīt dzīvojamo māju līdz tās pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai.

Prasītāja cēlusi prasību par zaudējumu piedziņu no atbildētājas, kas radušies sakarā ar atbildētājas, kā nama apsaimniekotāja, pienākumu nepienācīgu pildīšanu.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu *katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis*; saskaņā ar 1770.pantu *ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums*. Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.pantā noteikti dzīvojamās mājas pārvaldīšanas principi, t.sk., noteikts, ka pārvaldīšanas procesa nepārtrauktība nodrošina dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.pants noteic dzīvojamās mājas pārvaldīšanas obligāti veicamās un citas pārvaldīšanas darbības. Saskaņā ar minētā panta otrās daļas 1.punkta d) apakšpunktu dzīvojamās mājas uzturēšana (fiziska saglabāšana) (turpmāk — uzturēšana) atbilstoši normatīvo aktu prasībām, t.sk., dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts, ir obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības. No minētās likuma normas secināms, ka dzīvojamās mājas kopējo komunikāciju apkope un kārtējais remonts ietilpst pārvaldnieka pienākumos, bet to atjaunošanai vai nomaiņai atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 7.panta pirmās daļas 1.punktam tiek izmantoti mājas īpašnieka (visu dzīvokļu īpašnieku) šo uzdevumu izpildei veiktie maksājumi.

2010.gada 28.septembra Ministru Kabineta noteikumu Nr.905 "Kārtība, kādā tiek plānotas un organizētas ar dzīvojamās mājas renovāciju un rekonstrukciju saistītās darbības" 2.punkts noteic, ka dzīvojamās mājas renovāciju vai rekonstrukciju plāno, organizē un pārrauga dzīvojamās mājas pārvaldītājs, lai nodrošinātu dzīvojamo māju pārvaldīšanas darbību izpildi.

2010.gada 28.septembra Ministru Kabineta noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" 6.punkts noteic, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko apkopi, vizuālo pārbaudi, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs, savukārt minēto noteikumu 13. un 14.punkts noteic, ka reizi mēnesī veicama inženierkomunikāciju vizuālā pārbaude.

Atbildētāja pievienojusi lietas materiāliem aktus par dzīvojamās mājas apsekošanu 2015.gada 9.aprīlī un 2016.gada 27.maijā (lietas 58.-67.lapa).

Līdz ar to tiesa konstatē, ka lietas materiālos neatrodas pierādījumi, kas pierāda dzīvojamās ēkas kanalizācijas inženierkomunikāciju apsekošanu

atbilstoši 2010.gada 28.septembra Ministru Kabineta noteikumu Nr.907 13.punktā noteiktajam - reizi mēnesī, līdz ar to secināms, ka atbildētāja pietiekami bieži un savlaicīgi, lai novērstu iespējamo kaitējumu, nav apsekojusi inženierkomunikācijas.

Atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" 21.punktam, ja dzīvojamā mājā vai tai funkcionāli nepieciešamajā zemesgabalā ir radusies vai var rasties avārijas situācija, kas var apdraudēt personu dzīvību, veselību vai īpašumu, pārvaldniekam ir tiesības steidzamai avārijas situācijas novēršanai izmantot līdzekļus, kas iekasēti par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, vai citus pārvaldnieka rīcībā esošus finanšu līdzekļus, savukārt atbildētāja, konstatējot nepieciešamību steidzami nomainīt komunikācijas, kuru ekspluatācijas termiņš ir beidzies, nav veikusi visas nepieciešamās pārvaldīšanas darbības šajā dzīvojamā mājā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst par nepamatotu atbildētājas paskaidrojumā minēto iebildumu, ka remontdarbi dzīvojamās mājās tiek veikti tikai tad, ja dzīvokļa īpašnieki nodrošina tam finansējumu.

Līdz ar to tiesa izdara secinājumus, ka atbildētāja, apsaimniekojot minēto nekustamo īpašumu, veikusi savus pienākumus tikai formāli, nepievēršot lielāku rūpību savu pienākumu pildīšanai, no kā izriet, ka atbildētājas bezdarbība ir pierādīta, jo, rīkojoties pēc labākās gribas un kā krietns saimnieks, tas ir, veicot mājas komunikāciju apsekošanu, atbildētājai bija visas iespējas nepieļaut kanalizācijas kanāla bojājumus un zaudējumu nodarīšanu.

[8] Saskaņā ar Civillikuma 1772.panta noteikumiem, jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums. Saskaņā ar Civillikuma 1786.pantu, novērtējot zaudējumus, jāievēro nevien galvenās lietas un tās piederumu vērtība, bet arī pametums, kas netieši nodarīts ar zaudējuma nesēju notikumu, un atrautā peļņa.

Saskaņā ar lietā iesniegto īpašuma bojājumu apskates protokolu, 2016.gada 23.februārī prasītājas pārstāvis ir apsekojis dzīvokli /adrese/, konstatējis bojājumus - gaitenī – griesti; virtuvē – griesti un sienas; istabā - griesti un sienas (lietas 25., 26.lapa). Atbildētāja nav apstrīdējusi dzīvokļa īpašumam nodarīto bojājumu apjomu.

Lai gan atbildētāja apstrīd prasītājas izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības pamatotību, norādot, ka prasītāja nepamatoti izmaksājusi atlīdzību, argumentētus pamatojumu šādiem iebildumiem atbildētāja nav iesniegusi. Tā kā atbildētāja nav iesniegusi savu tāmi, tiesa vadās no prasītājas sniegtajām ziņām par remontdarbiem nepieciešamo materiālu apmēru un izmaksām.

No prasītājas iesniegtās SIA "LV Group" sagatavotās tāmes izriet, ka to sastādījis sertificēts būvinženieris /pers. E/, Latvijas būvinženieru savienības speciālistu sertifikācijas būvprakses sertifikāts Nr.20-6310. Ņemot vērā prasītājas iesniegto Būvprakses sertifikātu, tiesa atzīst, ka nav pamata apšaubīt izvēlētā speciālista kvalifikāciju (lietas 34.-38.lapa).

Vispārzināms fakts, kas neprasa papildus pierādījumus, ir tas, ka dzīvokļa iepriekšējā stāvokļa atjaunošana, nav iespējama tikai bojātajā laukumā, neaizskarot pārējo telpas daļu, t.sk., sienas un griestu atjaunošana tikai bojātās daļas apmērā. Līdz ar to tiesa atzīst, ka tāmē pamatoti iekļautas bojājumu novēršanai nepieciešamās platības un materiālu daudzums, ņemot vērā apskates protokolā konstatēto bojājumu apmēru. Tiesa atzīt, ka prasītājas iesniegtajā tāmē pamatoti iekļautas izmaksas par materiāliem, mehānismiem un darbinieku algu, kas nepieciešami, lai novērstu radušos bojājumus kopā EUR 1422,75 apmērā (lietas 34.-36.lapa).

Tiesa atzīst, ka atbilstoši judikatūrā paustajām atziņām (skatīt Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 29.septembra spriedumu SKC-191 un 2013.gada 31.oktobra spriedumu SKC-428/2013) un tiesu praksei, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami zaudējumi izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības - EUR 905,60 apmērā, proti, neatlīdzinot uzņēmuma virsizdevumus, peļņu, darba devēja sociālo nodokli un PVN 21 % darbam, transportam, kā arī, ņemot vērā līgumā noteikto pašrisku EUR 140 apmērā.

Tiesa atzīst, ka lietā ir konstatēti visi zaudējumu atlīdzības prasībai nepieciešamie priekšnoteikumi - zaudējumu esamība, atbildētāja prettiesiski vainojama rīcība un cēloniskais sakars starp prettiesisku rīcību un zaudējumiem, lietā nav iesniegti pierādījumi par to, ka atbildētāja ir atlīdzinājusi prasītājai zaudējumus.

[9] Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka taisot spriedumu par nauda summas *piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot to apmēru*.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas 6 % gadā no piedzītās zaudējumu summas EUR 905,60.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, ja prasība apmierināta daļēji šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Ņemot vērā minēto, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva EUR 135,84 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi faktiskajā apmērā EUR 1,44 (lietas 3.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.pantu, 193.pantu, 195.pantu, 204.[1] pantu, 250.[25], 250.[27]pantu, tiesa

nosprieda

Prasību apmierināt.

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, par labu Swedbank P&C Insurance AS, reģistrācijas Nr.11269248, zaudējumus EUR 905,60 un tiesas izdevumus EUR 137,28, kopā EUR 1042,88 (viens tūkstotis četrdesmit divi *euro*, 88 centi).

Noteikt Swedbank P&C Insurance AS, reģistrācijas Nr.11269248, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, likumiskos procentus 6% gadā no pamatparāda summas EUR 905,60.

Samaksa veicama Swedbank P&C Insurance AS, reģistrācijas Nr.11269248, kontā Nr.LV35HABA0551024373547, AS „Swedbank", kods HABALV22.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas - 2018.gada 26.janvāra - Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese I.Lūciņa-Linka